

Tre kvinders huse og deres fremtidige skæbne

Mat.
156
Dr.

Dr. Nyh.
13.11.67

Kom man for nogle år siden op ad Kongevejen, kunne man ved huset ved boghandelen ofte se en ældre dame iført sort spadersedragt med hvid silkefichubluse kravle op ad en stige med en sæbe-af-børste eller malerpensel i hånden.

Det var enkefru Julie Schou, — »Fruen til det hvide hus«, der skrubbete snavs af de oliemalede vægge eller udbedrede vejrligets skader. Huset, der også hedder »Kommandørboligen« var fru Schous hjertebarn — og smertensbarn, (noget nær det hysteriske, vil nogen mene) — vel — den der satte sin cykel op af husmuren eller det barn, der kom i nærheden med et kridt i hånden.

Da fru Schou døde for snart 2 år siden (sidst i dec. 65) testamenterede hun ejendommen, der omfatter både bazarbygningen med fiske- og østehandel, og huset med boghandel og manufakturforretning samt lejligheder i stuen og på 1. sal, til Dragør kommune, — sådan blev det i hvert fald opfattet på daværende tidspunkt.

Ud over en bestemmelse om forretningernes beståen og opsættelse af en mindeplade indeholdt testamentet intet om bygningens anvendelse i kommunens tjeneste. Sammen med to kommunale embedsmænd udgør borgmester Holger Jensen bestyrelsen, men egentlig ikke i sin egenskab af borgmester, og kommunalbestyrelsen som sådan, har indtil videre ikke været indblandet i sagen.

To år er lang tid for opgørelsen af et dødsbo, og de to år, hvor rullegardinerne har været rullet ned, har ikke været blide ved det ellers så velholdte hus. Snavset sidder nu tæt på facaden, malingen skaller og flere ruder er slået ind.

Det er derfor ganske forståeligt, at komrnunalbestyrelsesmedlem fru Gudrun Gottlieb Hansen, benyttede en given lejlighed til på det offentlige møde at spørge, hvordan det egentlig gik med dette hus?

Som formand for bestyrelsen svarede Holger Jensen, at dødsboet havde taget sin tid, men nu var arkitekten i gang med de gennemgribende planer, der bl. a. skulle give større plads til forretningerne, centralvarme og lign. Når planerne forelå ville der fremkomme forslag til kommunalbestyrelsen.

ET »DRAGØRHJØRNE« NR. 2 —?

Som et naturligt tankespørg fore-spurgte T-manden Jørgen Rosschou herefter, hvilke realiteter, der lå bag planer og rygter vedrørende et nyt »Dragørhjørne« byggeri. Ham bekendt havde Amagerbanken, der for nogle år siden købte fru Schønne-manns hus (med bazarforretningerne) købt — eller i hvert fald forsøgt at købe fru Borups hus også (det var det smukke, typisk dragørske hus lige før skolen. Red.) ligesom rygten sagde, at banken ville købe menighedsbørnehaven, — alt sammen i den hensigt at bygge et nyt bolig- og forretningsbyggeri vis-a-vis »Dragørhjørnet«.

Kommuneingeniør Arne Stautz svarede, at der endnu ikke var fremsendt nogen bebyggelsesplan, men det var vel kun rimeligt, at grundejeren — i dette tilfælde Amagerbanken — lod en arkitekt undersøge hvilke muligheder, der lå for at få et rentabelt byggeri i gang. Med hensyn til fru Borups hus — så var dette fredet i klasse B og kunne kun nedrives med tilladelse fra fredningsnævnet.

ek